

Fló en plé escat, de suau aroma;
hermosa com pocas flors,
que desperta, al contemplarla,
fins als més ensopits cors.

De dijous á dijous

Un Quixot de Madrid

Mal nos está 'l dirho, pero quan 'l doctor Robert va dir que 'ls catalans tenian lo cervell mes ben sentat que la majoria dels espanyols, no anava tan desencaminat com alguns castellans han volgut suposar.

Lo catalá, inclinat desde petit per sos pares á pensar en lo día de demá, es reflexiu, no s' deixa portar per la impressió momentánea, no dona un pas endavant que no s' hagi assegurat de la fermesa del terreno que trepitja.

Aqueixa reflexió y aqueixa mesura no son molt corrents á Espanya.

En la península ibèrica, ahont hi ha millons de sers que viuen al día, sense preocuparse de lo pervindre, es tan raro trobar qui sospesi sos actes com topar ab un governant que s' sacrifique y s' amoli pera la prosperitat del país.

De marquesos de Pórtago y de Romeos, que per sa irreflexió, poden produhir los mes grans conflictes, n' hi ha un á cada casa.

Advertint, que á pesar de son carácter lleuger, ni un sol d' ells se creu faltat d' aptituds pera esmenar la plana als seus vehins, ni pera corretgir los vicis agens.

Es aquet país, lo país dels Quixots.

Frescos encare los aconteixements que s' desenvolupen ab motiu del viatge del Sr. Dato per Catalunya, no es necessari esforcarse g' yre, pera probar que en la terra espanyola 'ls Quixots abundan.

Qui no ha presenciât certas imprudencias, las ha llegit en los periódichs:

A Marresa, un marqués y un comte qu' acompanyavan al ministre, desafiant als que desde un balcó xiulavan...

A Reus, lo mateix marqués provocant ab sas paraulas la ira d' un poble...

A Tarrassa, un periodista madrileny, volguent castigar á un obrer, qui corria darrera 'ls cotxes de la comitiva oficial fent certas demostracions de desagrado que no satisfeyan á la mateixa.

Y com si aixó no fos prou, luego ha vingut la torna:

Lo marqués de marras cridant á un arcalde á Saragossa, pera aclarir algunas diferencias...

Lo periodista en quâstió, enviant un cartell de desafió al Círcul del Liceo, cridant al camp del honor á tots los socis d' aqueix Círcul, perque segons diuen las crónicas, alguns senyors desde 'ls balcons de la esmentada societat cridavan ¡canallas! ¡cobarts! á uns individuos que repartían cops de garrots á tots los ciutadans, revoltosos, ó pacífichs, que transitavan per la Rambla.

Lo cartell d' aqueix periodista es de lo mes quixotesch que s' ha vist en aquesta terra de valents.

¡Vaya una manera té de tirar lo guant lo tal gacetiller!

Al llegir son cartell de desafió, un hom ja se sent mort y enterrat, sense que hi hagin valgut prechs y

llágrimas.

Naturalment, no tothom se diu *Cyrano de Bergerac* per plantar cara á un periodista tan fiero.

Es de suposar qu' un valent com aquet ha de tirar totas las armas ¡hasta 'l sabre!

Y en aquesta pacífica terra catalana, salvo comptadas escepcions, no mes tirém las puntas de cigarro ... y gracias qu' aném tirant.

Pero... aném á canas;

¡Qué va induhir al gacetiller Romeo á fer semblant etzagallada!

¡Es que va sentirse emulat per la tremenderia de que feu ostentació á Reus, lo marqués, son company de viatge?

A la forsa.

L'esperit d'imitació està molt desenvolupat á Espanya)

¿Un enamorat se suicida? Al cap de vuyt dias ja se 'n han suicidat una cinquantena.

¿Un Govern ha causat la ruina del país? ¡Lo que 'l segueix no tinguin por que l' enlayri.

¿Surt de prompte un valent extraordinari?

Una pluja de valents no fa esperar-se.

De la pluja última, 'l periodista Romeo va serne una gota y no de las més petites.

No caygué sobre 'l Círcul del Liceo, fins al cap de vuyt ó deu dias d' haver sigut insultat en las personas que en la Rambla repartían garrotodas pe 'l pare y la mare; pero ¡coballers! quan se deixá caure, feu l' efecte d' una bomba.

¡Aparteu las criaturas!

Com va dir molt guerrerament lo periódich «Las Noticias» la fanfarronada d' aqueix terrible periodista, no fa gayre favor á la clase; pero ¡aixó qué importa! ¡De cobarts no n' hi ha res escrit! ¡La questió es que 'ls papás politichs, los que sachsejan l' olla, li tirin un palisset dels que refán l' estómach.

Y luego, de lo dicho ¡ná!

¡La malehida gana, obliga á tantas cosas!...

¡Ah, ¡ apostariam doble contra senzill, qu' aqueix *Cataclisme* de la Premsa, un cop estigui tip no va al camp del honor, ni á tiros.

Es veritat que tampoch hi ha anat ara, perque ha estat sols al camp de la planxa, no atinant fins á última hora que quan se crida ¡canalla! y ¡cobart! á un individuo de la ronda del garrot, no deu donar se per aludit cap periodista.

Un cartell de desafió triturador, ha tingut d' acabar ab un humil »*Dispensa, Dato, que no lo sabia*».

¡No ha arribat la sang al riu, ni tan sols á las claveras!

Lo Sr. Romeo ab son desafió proposat deu dias després de la ofensa (?) y ab sa cayguda llastimosa, 'ns recorda la granota del quento:

Havent estat un trimestre á decidir-se á saltar un reguerot, al executarho vá caure dintre, y encare deya:

¡Malehida siga la meva promptitut!

P. ERROT DE LA TOMASA.

CANTS DE UN POETA

Tinch sovint á ma voreta
un poeta
molt trempat,
y sentint sas poesías
passo 'ls dias
extassiat.

Tè una mussa que 'l convida,
té una vida
original,
té talent per qui s' hi ariambi,
pero en cambi
may té un ral.

Si al carrer dona alguns passos
to'hom al veurel s' atura,
porta al cap literatura
y á n' als pantalons pedassos.

E'l trobantse en semblants cassos
que té badochs á trompons,
se mira bé e's pantalons
pero per xó no se 'ls cuyda,
perque té la bossa buyda
y 'l cervell plé d' ilusions.

Fe'ls casualitat, are me 'l miro
que ab pressa gran escriu,
sa ploma disparada com un tiro
qui sab lo que descriu.

Miréulo, repapat sobre la taula
ja té papé á la ma,
deixém que fassa us de la paraula,
veurém qué llegirá,

—De una comarca soch amo y duenyo,
per fer milloras mon or may planyo,
soch tan riquissim, que si m' hi empenyo,
á tots los nobles en luxo guanyo.

Tinch tres berlinas
bastant bufonas,
tinch per joguinas
micos y monas,

tot sovint dono grans reunions
que son la enveja dels cortesans,
y 'ls meus salons
bonichs y grans
s' omplen de tipos molt elegants.—

Poeta que ab la miseria sempre l'uytas,
no paris de cantar,
lo pobre que té fam somia truytas,
lo ditxo ho diu prou clar.

—Tinch per companya una hermosa nina
com cap n'hi haja en tot Barce'ona,
may n' he vist una de més divina,
may cap n' observo de més bufona.

Sa cara hermosa
fins electrissa,
mirantla 's gosa,
té un ul. que encisa.

Es tan simpátich lo seu mirar,
que ab la mirada captiva 'l cor
y té un parlar
tan seductor.

que may me cansa parlant d' amor.—

Ja sa lectura
para 'l poeta
y ab la má dreta
s' apoya 'l front.
Ja la riquesa
ni l' amor canta
perque 's decanta
rendit de son.

Fe'is mil cops felis, tranquil poeta
que en mitj del sufriment y l' agonia
escrius una humorística poesia
y així entretents ta pensa una estoneta.

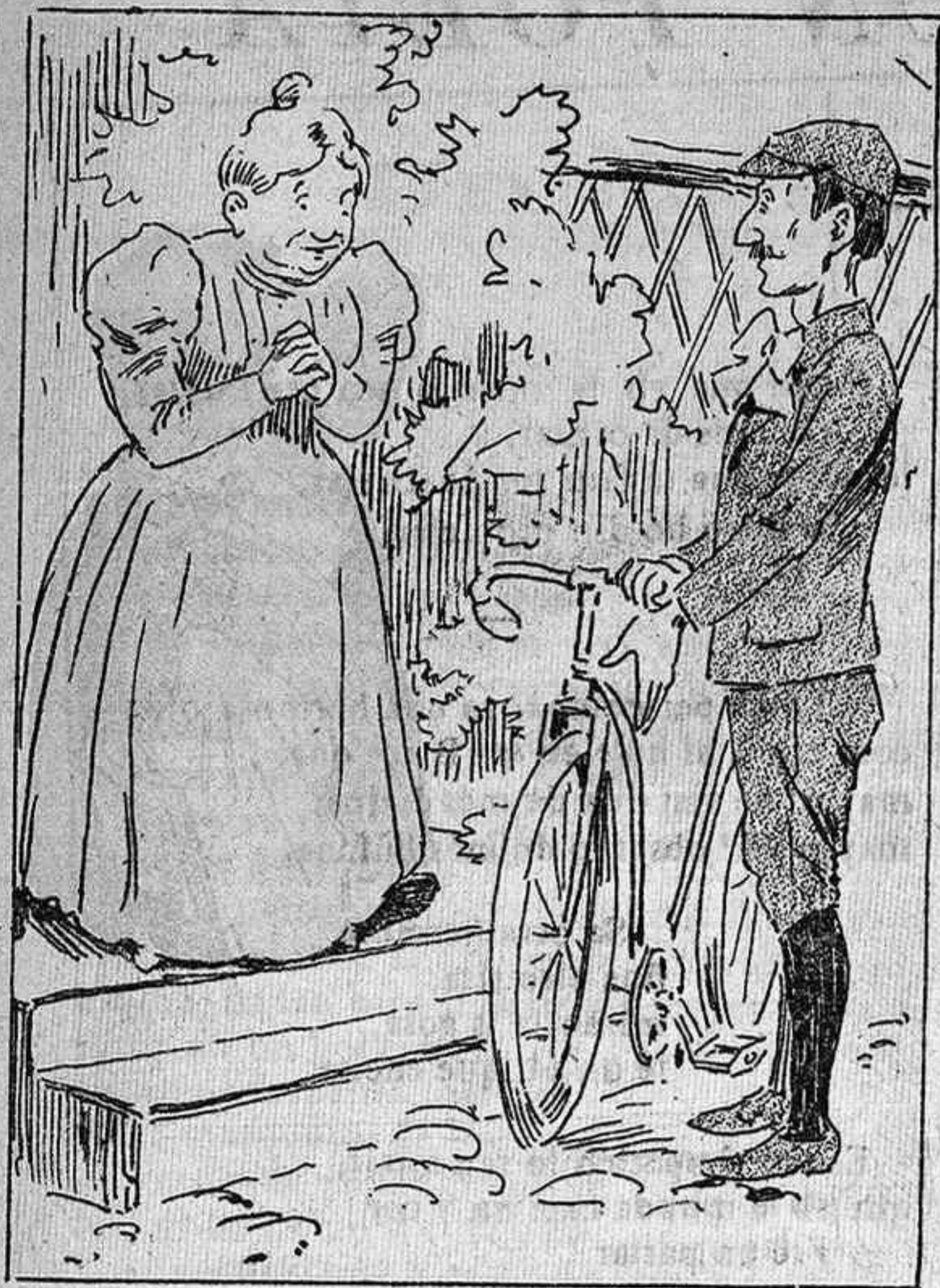
Veyente despreciat d' una coqueta
escrius que ella per tu fins desvaria,
trobante sense rals per pas á 'l dia
escrius que may te falta una pesseta.

Ton cap está plenissim de caborias,
ta boca no té pá quen ne demana,
tu vius sols de romances y de historias

y versos que ha forjat la ilusió vana;
si ab tas composicions no alcansas g'orias,
al menos entretens un xich la gana.

JOAQUIM ROIG

ANAR PER LLANA.....

Monti sogra, sens reparo:
es lo sport mes divertit.
(¡A veure si la conveso
y 's reventa tot seguit.)

—¡Aguàntam, noy, que tinch por
de caure y morí aplastada!
— (¡Si t' estrelles desseguida,
fins la patria está salvada!)

—¡Socorro, auxili, asistencia!
¡Ay, aixequis que 'm fa mal!
—¡Ja comprench que no serveixo
per manejar bè 'l pedall!

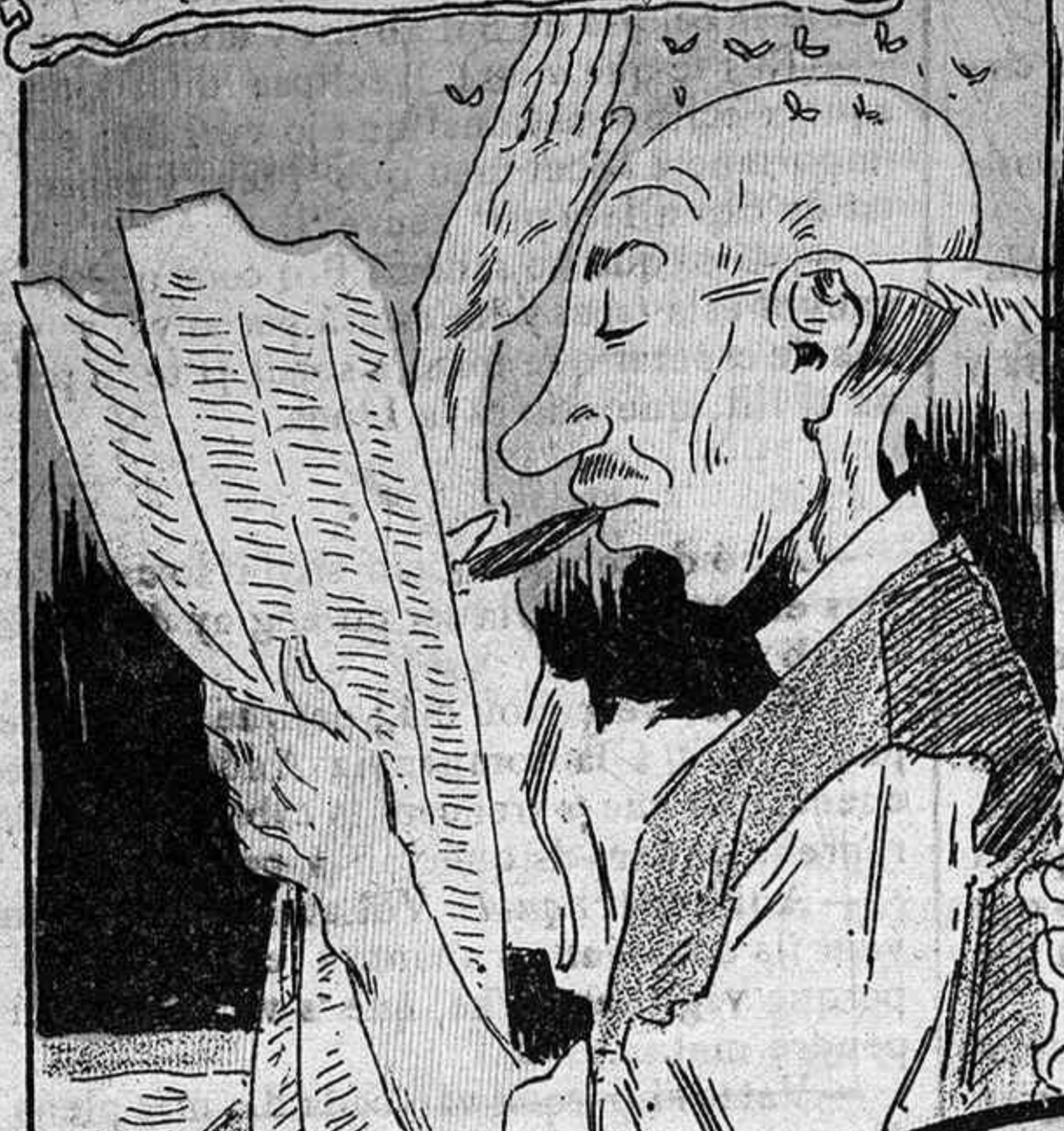

—Temo qu' aqueixa cayguda
no la podí pas pahí...
y jo... hi tingut bona sort
de que ell m' ha fet de coixí.

K. Bernat

LA TOMASA
IOJO, GALYOŞI

Si un calvo vol lliurarse de las moscas,
un remey li daré, que s' ha probat:
Agafará un periódich, dels escassos
que diuben la vritat.

Després agafará unas estisoras,
en lo paper farà un parell de traus,
y las orellas de botons servintne
s' en va allá ahont vol y en paus.

L' etecte del remey, bè prou s' esplica.
La vritat es amarga com la fel,
y tant moscas com homes, d' ella fugen
buscant sempre la mel.

INSTANTÁNEAS

(Conversas del día)

.....

—**I**No ha mogut poca *sarracina* aqueixa circular del *Gas* petit!
—No l' he pas llegida ¿que tracta potsè de deixarnos á las foscas?

—Aquet vol dir aquella circular contra las cambras, home.

—¿Que volen suprimir potsèr tots 'ls cambrers y cambreras?

—Bè 't costará prou d' entendreho: aquella circular que duya la *Gaceta* amenassant á las Cambras del *Paraiso*...

—Ah! Ara os he entés. No tingeu po que la cosa passí d' aquí. ¿No veyéu que totas las disposicions comercials han d' anar de cambra per forsa?

—Oh! Es que, com qu' aqueixa mena de cambras son *oficials*, si 'ls hi treuhen 'ls galons ja están llestas.

—¿No diguéu disbarats! Si precisament aqueix grau que ostentan es lo que las cohibeix. Fins que las Cambras sigan *soldadas rasas* no alcanzarán cap victoria.

—Al revés; perque ascolteu: si siguent ó estant baix la fèrula gubernamental no conseguian gran cosa, un cop repudiadas y deshonoradas per quins las varen crear, no conseguirán may rés.

—Alashoras que pleguin totas las corporacions económicas y que acabin d' enterrar al Comerç y á la Industria de cos present.

—Ni mes ni menos: Ara diguéume si la famosa circular, parlant imparcialment, es gayre lògica.

—Ni gens *imparcial* tampoch.

**

—¿Qui sab com deu haver quedat aquella qüestió entre aquell del *pontasgo* y aquell del aygua purgant?

—Crech que ab unas quantas ampollas de Rubinat han quedat nets y desahogats tots dos.

—¿Voléu dir vosaltres que tenian alguna reconada molt grossa l' un y l' altre?

—L' qu' estava enfatxegat de debó era 'l del *pontasgo* que segons sembla no podia anar... ni ab rodas.

—Y l' amo del Rubinat li va fer anar tot avall ab una purga molt carregada de patriotisme.

—Donchs, diguéu que 'l de *pontasgo* encara li hauria d' estar agrahit á n' el que 'l va purgar.

—¿Ca, home! ¿No veu vosté que tota aqueixa gent dels *pontasgos* no tenen modos ni vergonya?

—No crech per xó, que li quedin ganas de enfiarse may mes per aquet país.

—Ni crech que may mes la torni á pendre l' aygua de la font de Rubinat, encare que 's reventi de mal de ventre.

—Aixís ja ho fos

*

**

—¿Ja tens l' ullera á punt?

—¿Perqué m' ho dius aixó?

—M' refereixo al próxim eclipse de Sol pera mirarlo *ullerament*.

—Ni tampoch 'm pendré la molestia de pujá al terrat. ¡Per veure eclipses estém! Bé prou qu' estém á las foscas temps ha, teniat eclipsats tots los medis de regenerarnos. Y que 'm sembla que farà un bon sol quan s' acabi aquest eclipse total de benestar y tranquilat aquí á Espanya.

—Tú sempre tan filosófic! No se que tè que veure l' eclipse de Sol ab tot y aixó que xerras.

—Res tè que veure l' eclipse total que dius ab aqueix eclipse nacional que jo vull dir; pero te mes importancia áquet meu que 'l teu; y sense necessitat de cap ullera per' veure 'l.

—¿Massa que ho sabém! Pro com que 'l Sol espanyol está tapat y ho estará per anys y panys, si has de esperar que torni á sortir ja te 'n pots entorná al llit, que aixó es la L'luna.

**

—Aixó de romprers' tan sovint lo cable dels tranvias eléctrics podria ser un enginy del *inglés*. ¡Com la sab tan llarga!

—No ho veig prou clá; perque precisament perjudica molt á la Companyia Anònima aquesta frecuencia ab que 's trenca ls cables, pe 'l perill que representa pera ls que ván á peu.

—Aqui está 'l *quid*. Vol atemorisar als que estalvian 'ls déu céntims anant á caball de las camas, perque vagin en cotxe, que 's vá més segú de no pendre mal.....

—Vetaqui perque ván cada dia més plens aquets dimonis de tranvias que tanta pó feyan.

—Es clá! Com més perills 'ls rodeji per fora, més gent 's ficará dintre.

**

—Ara mateix aqueixa *Gaceta* de Madrid 's convertirá en un periòdic festiu y humorístic.

—¿Que os heu tornat boig, mestre? No ho digueu massa alt.....

—Oh! ja té rahò aquet senyor, ja; perque devedgadas inserta uns decrets molt de la broma.

—Sense anar gayre lluny. ¿Vareu llegir aquell decret relatiu á la *reorganisació de la Marina*.

—Potser 's referia á la sarsuela.

—Segurament perque aixó de reorganisar una Marina que ja ha fet ayguas....

**

—L' altre dia, ab motiu del incendi de cá 'n Vidal y Ribas, me varen assegurar que obligarian á totas las droguerías á tenir magatzemadas las materias inflamables en punts que no possessin en constant alarma als vehins etc. etc.

—Donchs; á mi 'm varen assegurar que tots los vehins de las casas que h han droguerías, per mes perill que tinguin de morir rostits de viu en viu, se 'ls hauràn d' espinyar, mal que 'ls hi pesi etc., etc.

PEPET DE LA CAMBRA

L' ECLIPSE

Segons càlcul infalible
d' uns quants astrò echs de nom,
dí lluns vinent per tothom
hi haurà un eclipse visible.

Si un núvol r'o 'l fa impossible
y no ment l' astronomía
y 'l càlcul no s' esgarria
y no ns enganyan los ce's,
fins diu que 's veurán estels
á l' hora millor de dia

Si senyors; 'ns diu la Ciència
ab molt sólidas rahons
qu' à las tres y tants segons
tindrà lloch eixa experiència.

Dei sol la magnificència
s'entelará lentament,
s' enfosquirá 'l firmament
y al ser lo precis minut
lo sol jugará á puput
ó á fet ab la pobre gent

Las bestioletas medrosas
fugirán al seu redós,
las aus tocarán lo dos
xisclant ab veus tremolosas.

Demunt de totas las cosas
pesará una llum tan trista
que fins los humans, la vista
ab horror aclucarán
¡com si estessin al devant
d' algú quadro modernista!

La naturalesa tota
portará vestit de dol
y surtirá lo mussol
y cantarà la granota.

Del fons de sa cova ignota
surtirà lo rat-penat
y per dins de la ciutat
correrán las *aus nocturnas*,
¡surtidas de las cofurnas
del carrer de Montserrat!

Mes als pochos instants d' aixó,
—segueix la ciencia parlant—
s' ohirá del gall lo cant
precursor de la claró;
lo sol per l' altre cantó,
s' espolsará l' ombra parda
ab que la lluna l' albarda,
y surtirá als pochos moments,
igual que 'ls llonguets calents...
¡já las quatre de la tarde!

En aixó consistí à
—si la Ciència no 'ns enganya—
l' eclipse total qu' Espanya
dintre de poch gosaià.
Lo sol 'ns ha volgut da
eixa mostra d' afecció,
fent que en la nostra nac'ó
l' eclipse sigui total
¡com si al nostre estat actual
volgués fer una alusió!

La gent reposada y digna
's trenca 'l cap preguntant
inquirint y barrinant
sobres lo qu' aixó *resigna*...

No falta algú que consigna
la coincidència estranya
de venir ab tal maranya
lo sol, en l' instant preciós

de fer i' empréstit mo istruós
que te de salvar (?) la Espanyal

Hi ha qui diu:

—Aixó demostra
que l' empréstit projectat,
'ns faré quedar aviat
penjats de barras al sostre...

L' eclipse; 'ns dona la mostra
de la *fila* que hem de fer,
agobiats per tant paper;
Espanya figura 'l sol;
l' empréstit, glassa de dol
y sens *llum*... ¡sense diner!

No falta tampoch qui hi veu
en l' eclipse que 's prepara,
proba terminant y clara
d' un altre cástich de Deu...

Mes jo crech qu' aixó no treu
nas en l' och... Perque, senyors,
¡manant los conservadors
y tenint l' estat de guerra,
pot temer aquesta terra
que vinguin cástichs pitjors?

Per mi, l' eclipse, no té
mes que un simbolisme gran;
y es que tot se va eclipsant
y estém al cap del carré...

Aquí s' eclipsa 'l diré
y l' honradès y 'i brahó;
va eclipsantse tot lo bo
moim ab llum i' usoria
¡Es que 'n lo cel de la Historia
hi ha un *eclipse* de nac'ó!

M. RIUSECH.

MODO DE VIURE

HISTÓRICH

En un poble del Vallés,
que de dir son nom quin és
molt poquet me costaria;
ab tota comoditat,
ben vestit, millor menjat;
un gitano vell vivia.

No era lleig ni fastigós
com molts d' altres; curiós,
y á mes d' aixó, presumit;
tot lo dia 's pasejava,
y la vetlla sempre estava,
al café, fins miuja nit.

No tenia cap ofici,
no li faltava cap vici,
lo treball, li feya pò,
y vivia en la abundancia,

vestint sempre ab elegancia,
com si fos un gran senyó.

Un dia 'l sas re veient;
que ell treballant fortament,
just guanyava per menjar,
va y li pregunta 'm direu;
los gitanos com ho feu
per viure sens treballar?...

Y ell li va fer de contesta:
Ay, fill meu vivim fent festa,
mes jo 't juro que ho sabrás;
d' un vestit preme la mida,
y si me 'l fás, desseguida;
lograt ton desitj veurás.

Lo sastre sens pensar mal,
li va fe 'l vestit com cal
sens pensar que l' enganyés;

y 'l gitano per tot dia,
ab aquell vestit lluhia,
sens que un céntim li costés.

Van passar un més y dós,
y el gitano tot fent l' ós,
no pensava ab lo pagar;
lo sastre 's desesperava,
los diners necessitava,
y no 'ls podia cobrar.

Fins que un dia fent l' ull viu,
topa al gitano y li diu:
«Que 'm paguis, noy, es precis!...
lo gitano 's posá riure,
y va dirli aprén de viure:
Nosaltres... vivim aixis!

NOY DE LA SAL (DE) PREMIÀ

ALI - OLI D' AGUALIÇA

D. Pánfilo Requena ab la família vá á Paris subvencionat ab fondos del Estat. Es una d' aquetas «comissions obreras» que ván á estudiar los adelantos modernos á la Exposició, ¡Y visca l' arrós!

—Decididament, m' apunto per anar ab la pelegrinació á Roma
—Y, quant te donan?
—Suscripció gratis á la *Veu* y una pubilla ab trenta mil duros á sobre.

La Celia Xuclets, aficionada als estudis astronòmichs, s' ha trasladat á Elche per estrenar l' ullera en el próxim eclipse y conceixer de pas els aparatos d' en Flammarion.

ROMEA

Pera ahir dimars estava anunciat l' estreno de *Sota terrat* comedia en un acte de nostre apreciat company de redacció Joseph Barbany (Pepet del Carril).

Lo motiu de haverse hagut de adelantar un dia lo present número á causa de la festa que hi ha en la present setmana, 'ns priva de donar compte de son éxit, lo que farem degudament en la setmana entrant.

Pera lo próxim dimars dia 29 está anunciat lo benefici de las simpáticas germanas Baró ab un escullidíssim programa, formantne part lo drama de Guimerà *La filla del mar*, la pessa *Indicis* de Pous, prenenthi part en un dels intermedis lo celebrat tenor Sr. Casañas que cantarà algunas de las principals pessas de son repertori.

Tan extraordinaria funció y las simpatias que tenen captadas ditas artistas, fan esperar una notable entrada.

NOVETATS

La piccola Boheme ha continuat representantse ab lo mateix bon éxit del primer dia, alternada ab *Le carnet du diable* que en cada representació agrada més.

Dilluns passat se dongué una representació de la antigua obra de Offembach *Barbe Bleu* que per l' aplauso ab que siguió rebuda semblava se tractés de un estreno. Contribuï en gran part á son éxit la acertada execusió que hi doná la Srta. Soares, que desempeñá una *capraia* ab molt *chic*. L' acompanyaren dignament lo Sr. Acconci en lo protagonista y la parella Razzoli.

Causá extraordinari assombro, com en totas las obras fins avuy representadas, la riquesa en los trajos, ja que no recordém de cap altre companyia que hagi presentat totas las obras ab tan luxo y propietat.

Pera avuy está anunciat lo benefici del primer tenor Sr. Acconci ab la ópera espanyola *Marina* que dit artista desempeña admirablement, y á continuació una parodia de la ópera *Carmen* titulada *Carmencita*.

Tocan á son terme las funcions de aquesta companyia ja que pera lo dia 31 del corrent, está anunciada la inauguració de la temporada de istiu ab la companyia del Sr. Thuiller, ab repertori escullit, obras novas en nostra cap tal y tres estrenos entre ells *Zazá*.

CATALUNYA (Eldorado)

Dilluns passat tingué lloch lo benefici de la primera tiple Srta. Bordás qui tant per la escullida concurrència que hi assistí com per los regalos ab que siguió obsequiada, se pogué convencer de las simpatias que ab son talent ha sapigut captarse entre nosaltres.

Com á extraordinari, cantá la preciosa *cavatina* de la ópera *Il Trovatore* y lo difícil rondó de *Marina*, fent gala en abduas pessas de sas brillants qualitats, demostrant sa preciosa veu y esmerada educació musical, molt poch comú en las artistas del *género chico*.

Per la maestria ab que cantá lo rondó de la *Marina* se li tributá una ovació calurosissima vejentse obligada á repetir-lo acallant ab tal motiu l' aplauso frenétich del públich.

Pera demá divendres anuncia lo seu benefici la Srta. Taberner, altra de las artistas que també han lograt la simpatia de nostre públich.

GRAN-VIA

Choque de trenes es lo titol de la sarsuela darrerament estrenada y que obtingué satisfactori éxit per la facilitat ab que está escrita y no desprovista de xistes aixis com també per sa ben instrumentada música.

Los autors de *Choque de trenes* son los Srs Alfonso y Banquells de la lletra y l' mtro. Alfonso (fill) de la música.

Continua *A paizes desconocidos* proporcionant grans entradas, per lo que resulta la pedra filosofal de la temporada.

Pera demá divendres está anunciat l' estreno de *El maestro de obras*, sarsuela dels Srs. Larra y Cereceda la que será presentada ab escrupulosa propietat baix la direcció de son autor lo reputat director Sr. Cereceda.

CIRCO-ESPANYOL

Molt ben rebuda ha sigut la companyia líri a que dirigeixen los Srs. Codina y Ferrer en la que hi sobresurt de un modo notable la tiple Srta. Benitez que 'ns era completament desconeguda y que s' ha captat de un modo extraordinari las simpatias del públich, tant per sa gracia picaresca, com bon ca figura y preciosa veu que posseheix.

A perseverar en sos estudis, no duptém que la Srta. Benitez prompte será una de las tiples del *género chico* mes agasatjadas per públichs y Empresas.

Lo repertori que s' posa en escena es sumament variat y escullit entre lo mes modern, y la execusió surt tan rodona que fá honor á la tiple Srta. Miserachs, (altre de les tiples de la companyia també agasatjada) y Srs. Codina, Alfonso y Gil aixis com lo mtro. Sr. Ferrer.

Debém felicitar á la Empresa Sunyer per l' acert que ha demostrat al treurer lo *baf* que hi havia ja arrelat en aquet teatro. ab las pantomimas y dramons fins ara executats.

Pera ahir estava anunciat *Gigantes y Cabezudos* que sabém debia presentarse ab decorat nou y accesoris construhits exprofés, haventse encarregat del difícil personatge de *Pilar*, la Sta. Benitez

UN CÓMICH RETIRAT.

Litografia Barcelonesa

Ramon G. S. S.

S. Ramon, 6
BARCELONA

LA TOMASA
GRONIGA LOGAL

El divendres passat corria una vaca pe 'l Passeig de Gracia. De resultas de la brega varen fer tamborellas tres homes, una senyora, cinch criaturas, un polissont, quatre mulas y alguns altres animals.

--Tenim l' ordre d' aná al llit.....
-- Penséu qu la set ens mata !
-- No 'ls puch servir ni un' horxata:
¡son las dotze ! ¡ bona nit !

LA COLLA DEL OU

Després de las vicissituds, rancúnias y mals-de-cap que 'ns proporcionan 'ls amos de la Còrt de la Vila de fer i' os, aconsola l' esperit la *sans façon* dels des- preocupats socis de la *Colla del ou*, del Foment del Trevall Nacional, á quins 'ls té sense cuydado qual- sevol *dato* que pugan facilitarlosi 'ls *garenos* de la situació.

Diumenge passat, 'ls caps de la Colla celebraren sa segona sessió en son local oficial de Horta ab un *piscolabis*, digne del anterior, mercés á la intel·ligència culinaria de la senyora Anita, auxiliada per sa preciosa y modesta neboda Maria, de las quals es marit y oncle tot de una péssa l' *home de las horas y dels quarts* senyor Cabanach, tesorero de la Colla.

Que 'l dinar fou suculent, amenisat per los epi- gramas y la salsa catalanista; que 'l sobretaula fôu deliciós gracias á la vena dels concurrents tot prenent café y copa; y que, en resúm, sigué un tech merei- xedor de passar á la historia de la fartanera, poden respondre 'n els següents comensals:

L' anfitrió Cabanach, capás de donar corda al mes desganat; 'l procurador Creixans, que may se li fa tart y sempre té un budell buyt; 'l home dels guants, lo rialler Sogranyes, que no pot beure ab porró per pó d' ennuagarse; l' home dels bolados senyor Se- bastiá, que no está per bolados tenint la cassola al devant; Monsieur Ferrer y Mister Alsina, dos *for- quillas* de las bonas del Comers y 'l panxa- conten- ta de 'n *Pepet de la Cambra*.

Als postres s' hi afegiren las mestressas (la senyo- ra Cabanach y la encantadora Maria), la Merceneta y 'l Francisco (filla y nebot del cixer) y acabá la dinada ab un pet de *Segadors* cantats de memoria y ab la boca tancada per mor del estat de *si...* etcétra.

La *colla del ou* está cridada á ser una de las corpo- racions anexas a's billars del Foment mes indicadas pera la regeneració de la patria xica.

Y si no par o dels brindis, es perque—tal com es- tém—hem de mirar molt *delgado*.

PEPET DEL CARBIL.

Campanadas

«Lo marino senyor Díaz Moreu, qui manava el *Cristóbal Colon* durant la campanya de Cuba, va dirigir un telegrama al almirall Cervera ab motiu de sé 'l sant d' aquet, fe- licitantlo y consignant que era *el último, pero el más leal de sus viejos capitanes*».

Donchs sembla qu' aquet «*más leal*» s' ha indigestat á al- guns dels seus companys en la catástrofe de Santiago de Cuba, y no fora estrany que demanessin una aclaració del concepte al Sr. Díaz Moreu.

Pero ¿á qu' aqueixos braus marins, qui 'ls empeny que tant rodolan?

Nosaltres estém tips d' enviar y de rebre cartas, en las que figuran análogas paraulas y encare ningú 'ns ha dema- nat aclaracions.

Aqueixas frases, pertanyen á un patró adoptat per to- hom; son purament de cortesia.

Y tant es així, que molts cops se besan mans que 's vol- drian veure cremadas.

*

Molts socis del Cassino Silvelista están descontentos. Molts socis del Cassino d' en Comas y Masferrer están que treuhen foch pe ls caixals contra en Sa' asta.

Se diu si uns y altres, se consolarian ab uns quants em- pleos que no venen.

Los possibilistas sembla que també están cansats d' espe- rar y costi lo que costi volen arribar á l' olla.

Ara bé; s' assegura que 'ls descontentos del Cassino d' en Silvela, 'ls disgustats del d' en Comas y Masferrer y 'ls afa- mats possibilistas tractan d' unir-se baix la direcció (assom- brinse!) del Pollo de Antequera.

Aqueix partit, la guitarra
al Govern aixafará...
y s' anima qu' ho farà,
donantli un bon cop de barra.

*

Lo ministre d' agricultura, 's proposa donar una gran empenya á la construcció de canals y pantanos.

No ho posém en dupte.

Pero de prompte, fundantse en que si 's tardés massa en nombrar al personal qu' ha de dirigir la esmentada construcció, jugarian las influencias en perjudici del bon servey, ha fet los nombraments per telegrafo.

No 'ns ha convenut.

Si s' haguessin efectuat los nombraments, mitjansant ri- gurosas oposicions, ja fora altra cosa.

Lo projecte no está mal
d' aqueix ministre felis
si al fi, l' obert en canal
no es l' infortunat país.

*

Nostre estimat amic lo reputat artista y distingit autor dramátich D. Lambert Escaler ha exposat en lo Circul Ar- tístich (Cortes 113 y 115) un treball esculptórich titulat «Lo mestre está malalt» que crida poderosament l' atenció per lo simpátich de son assumpto, no sols pera 'ls dos bay- lets qu' ab motiu de la malaltia del mestre fan festa, sino pe ls concurrents al Circul Artístich, que s' encantan de- vant d' aquell parell de caras xamosas y rialleras.

Felicitem al nostre amic, per tan notable avenç.

*

En la India inglesa hi ha cinch millons y pico de perso- nas qu' están morintse de fam.

¿No hi haurá cap potencia que per humanitat dongui menjar á aqueixos infelissos?

Si la colonia fos nostra, no faltaria qui hi envies comey- tibles, pera quedars- luego ab lo terreno.

Pero 'ls inglesos ab *casaca roja* ó sense, fan pur á tohom; basta qu' ho siguin.

¡Ditxós del que no té inglesos!

*

Se diu qu' entre 'ls marins regna gran disgust, á causa de las reformas que projecta introduhir lo Sr. Silvela en la organisació de tots los serveys de la Marina.

Especialment lo decret relatiu á la venda de barcos, s' assegura que 'ls ha marejat molt.

Pero, vinguinme aquí, sants cristians y dispensinme si vaig á favor d' en Silvela,

Se ha dit mil vegadas qu' aquets barcos no poden anar ni ab rodas, y en Silvela, per lo tant, obra santament enje gantlos á rodar.

Si no ho arreglava aixís, en lloch d' Esquadra, tindriam un magatzém de trastos vells.

*
*
*

Diu lo periódich italiá *El Adriático* que 'l Govern espanyol ha telegrafiat al embaixador d' Espanya en lo Vaticá que s' exerceixi una activa vigilancia prop del pretendent D. Carlos.

¿Se tracta d' exercir una activa vigilancia prop del pretendent?

Ja sabém de lo que 's tracta:

D' alguna *húngara*...

Y com que l' home ja comensa á ser de vellut...

*
*
*

L' altre dia un guardia municipal va increpar durament á un periodista, porque aquet s' ha ia permés dir en son periódich, qu' era tan difícil trobar un municipal á son puesto com una moneda de einch duros á la butxaca d' en Girona pobre.

Trobém que 'l dependent del Municipi, no tenia rahó.

Si ell cumplia, havia de entendre que la *banderilla* anava pe 'ls que descuydan lo servey.

Y si no cumplia, devia procurar esmenarse.

«Arrojar la cara importa,

que el espejo no hay por qué.

*
*
*

La setmana passada á conseqüencia d' un article publicat pe l' *Correo de Alicante*, van trobarse al camp del honor lo director del citat periódich y 'l concejal silvelista Sr. Ugas-ti.

La noticia, com se veu, no té res d' extraordinaria pero lo que ho es y de debó, es que 'ls combatents elegiren la plassa de toros, per anar á rentar lo seu honor.

¡Sembla increíble!

Los espanyols, fins quan van á matarse, no poden desmentir sas aficions toreras.

Per xó 'l Govern se diverteix clavant nos banderillas regeneradoras.

*
*
*

«Comunican de Lisboa que 's confirma 'l rumor de que 'l president Kruger ha donat los passaports al consul portugués en Pretoria.»

¿Se han trencat las relacions?

¡Ve ge Santíssima!

Passém per tot, menos ab que Portugal hagi de guerrañar

¡Quin modo faria d' abultar los morts y ferits del exércit contrari!

¡Los enemichs hi caurian com á mo cas, y en quant als portugueses, de morts y ferits... una sabata plena!

Y quan comensessin á comptar per *reis* los gastos de guerra nos semblaria qu' hi havian invertit una fortuna, y l' gasto pujaria dos pessetas,

No 't barallis, Portugal!

¡Ja 'ns consti que tu ets lo terror de la terra y dels mars.

*
*
*

Nostre estimat amich y colaborador lo jove poeta En Joseph Pujadas Truch, deu afegir un nou exit á sa carrera d' autor dramátich. Nos referim al resultat que obtingué el seu monólech, *¡Pobre mare!* estrenat per la distingida actriu donya Maria Panadés en el Teatro Circo del Masnou el pa sat diumenge.

La obra del nostre amich vessa tota ella un sentiment que conngué al públich, qui al final va aplaudir la labor del jove poeta.

Com á primer número del escullit programa de la funció qu' era á benefici de la Sra. Panadés, va representarse l' episodi dramátich, també del Sr. Pujadas *Vida y Mort*, que obtingué un éxit extraordinari; sols comparable al del dia del estreno. Lo desempeyo fou esmeradíssim.

Telegramas

Del nostre servey... obligatori

GOBERNACIÓ, á l' hora de no t' entench. — Tots sou uns ca allers, pero, porque va defensarvos, us destitueixo l' arealde... ¡y tal dia farà un any!

Nato.

AGRICULTURA, á l' hora de fer l' ull viu. — Projecto enviar 150 obrers espanyols á la Exposic ó de Paris pera que vegin y estudihin lo gran certamen universal, Pero han d' espavillarse, porque penso designarlos per telégrafo, com al personal de canals y pantanos.

Gosset.

POLICIA á l' hora de la persecució. — No tot han de ser garrotadas; 'ns dediquém á seguir per tots cantons á n' en Rubinat y á n' en Porcago pera evitar que 's fassin un cap nou dintre d' Espanya. Ja que als que 's desafian ab un ganivet á la ma se 'ls persegueix y se 'ls castiga, just es que no 's permetin 'ls desafios entre gent de barret de copa —

Un milló d' agents.

UNIO NACIONAL, á l' hora de la regeneració. — Un periódich me critica porque faig las expedicions de mos géneros, declarantlos segons tarifa mes baixa que la corresponent. ¡Santa ignocencia! ¡La regeneració cada cual la entén á sa manera! ¡Jo la entench aixi... y que vagin sonant los musichs!

Paradis.

PLASSA DE TOROS DE VALENCIA, á l' hora dels atracos. — Acabém d' atracar, pistola, en ma, á un espectador de la galeria alta y li hem robat 1500 ptas, y algunas frioleras. Una plassa de toros es lo lloch mes indicat pera aquets actes.

Los atracadors.

INGLATERRA, á l' hora de las ambicions. — Nos ha extranyat molt que vinguessin cap aquí 'ls *extranyats* d' Espanya y hem determinat no admétrels en lo nostre territori. Si en lloch d' extranyats, se tractés de minas d' or la cosa cambiaria d' aspecte.

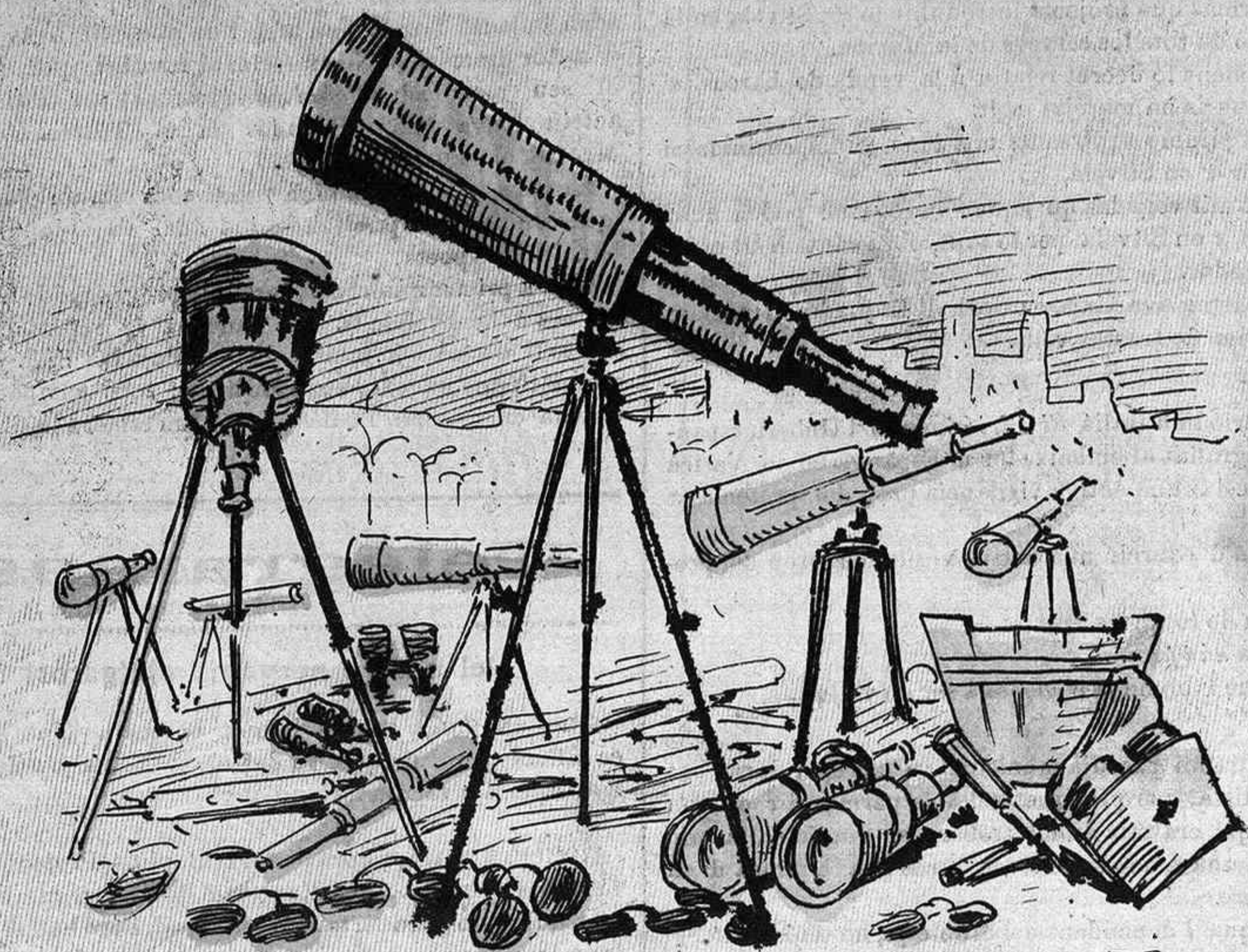
Albió.

LITOGRAFIA BARCELONESA

— de Ramón Estany —

6, SANT RAMON. 6 — BARCELONA

L' ECLIPSE DEL 28

L' ullera 'ls papás preparan
per contemplarlo millor....
y 'ls enamorats ja esperan
aquell rato de foscó...

FESTAS MAJORS

Tením lo gust de participar á las Societats de poblacions
ahont se celebri FESTA MAJOR que en la

LITOGRAFIA BARCELONESA de RAMON ESTANY

6. — CARRER DE SANT RAMON, — 6.

trobarán un assortit inmens de cromos de totes classes,
desde 'ls més senzills y económichs als de gust més refinat
y artístich, propis pera la confecció de

**PROGRAMAS, INVITACIONS, TITOLS DE SOCI, de FORASTER
Y DE ABONAT, etc. etc.**

Preus sumament reduhits.

Novetat en carnets de totes classes.